

entitats
catalanes
d'acció
social

Per què un ingrés mínim vital quan cal una renda bàsica universal?

REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA GARANTIA DE RENDES

Juliol 2020

www.acciosocial.org

 @ecasacciosocial

ÍNDEX

1. Introducció: Aposta per la Renda Bàsica
2. Principis a considerar per a una renda estatal, avui
3. Anàlisi i valoració de l'Ingrés Mínim Vital
4. Conclusions: Preocupacions i propostes

1. INTRODUCCIÓ: APOSTA PER UNA RENDA BÀSICA

Davant la recent aprovació del *Real Decreto-ley 20/2020, de 29 de mayo, por el que se establece el ingreso mínimo vital (IMV)* i les nombroses demandes d'una **Renda Bàsica (RB)** que s'han multiplicat en el context derivat de la crisi de la covid-19, ECAS ha conclòs el procés de reflexió iniciat fa uns anys al voltant de la garantia de rendes que va portar a organitzar la jornada ['Mentrestant, no tenim una renda bàsica. El sector opina'](#) per analitzar les diferents opcions existents i consensuar una posició al respecte.

Tenint en compte l'actual context socioeconòmic del país, volem aportar algunes reflexions per a un millor coneixement dels factors que intervenen en la implantació d'una prestació de caràcter estatal, amb el benentès que la conjuntura i la viabilitat condicionen l'esperit d'aquest document, que tanmateix constitueix un primer pronunciament per part d'ECAS **a favor de la Renda Bàsica Universal (RBU)**. La nostra adhesió a la campanya ['Renda Bàsica Ara!'](#) en base al *Manifest per una RBU* s'emmarca en aquest posicionament, que inclou un matís pel que fa als tempos per a la seva implantació a l'Estat espanyol. Per una qüestió de realisme polític i econòmic, pensem que cal plantejar el seu **desenvolupament en clau de procés**.

Compartim la visió de **Guy Standing**, un dels teòrics de la RB, quan parla d'un procés progressiu que ens condueixi a la plena aplicació d'aquest model: "Hem de mirar-ho en tres fases. La fase del rescat, la fase de la resistència i la fase del ressorgiment. Ara som a la fase de rescat". Aquest plantejament ens porta a optar per un **procés progressiu cap a la RB que vagi suposant els canvis necessaris en els sistemes administratiu, fiscal i de protecció social, així com en els valors i les actituds** de la ciutadania.

Així doncs, ECAS considera que **la RB és l'opció més vàlida i definitiva** per eliminar la pobresa i reduir les desigualtats pel seu **caràcter universal**, fonamentat en la lògica del dret i la justícia social. La redistribució de la riquesa com a objectiu i element clau de base comporta, a més, la garantia que tota la població gaudirà de manera **incondicional i permanent** d'uns ingressos mínims suficients per permetre la seva inclusió social al marge de si existeix o no una ocupació laboral remunerada, així com de la **llibertat per triar el seu projecte vital**. L'eliminació de condicionants, requisits i control del seu compliment trenca l'estigma associat a la pobresa i al fet d'haver de *sol·licitar* ajuts, i iguala les persones com a subjectes d'un dret universal. En aquest reconeixement que **empodera i otorga confiança i autonomia per decidir** rau el poder transformador de la RBU en contraposició a altres modalitats de prestació concebudes en el marc de les polítiques de garantia de rendes.

No es pot perdre de vista, però, que qualsevol prestació econòmica ha **de formar part d'un model de protecció i d'un conjunt de mesures i sistemes de garantia de drets** que van més enllà de les qüestions materials i monetàries. Tal com s'exposa al mencionat manifest, la RBU "no té sentit si no s'acompanya

de **polítiques públiques que reforcin les polítiques socials**", incloent l'educació i la sanitat públiques i universals, el dret a l'habitatge, l'abordatge de l'emergència climàtica i la transició ecològica, "i, en definitiva, una **major intervenció democràtica dels sistemes de producció i reproducció social**".

Partint d'aquesta visió global i de l'aposta per la RB com a opció de futur, assumim que **des del sector social, els poders públics i la ciutadania hem de treballar per crear les condicions** que la facin possible. Conscients de les limitacions del nostre sistema actual i de les dificultats del moment, en paral·lel a aquesta tasca de creació d'opinió i d'incidència política per avançar cap al model òptim, constatem **la urgència de garantir uns ingressos mínims per cobrir les necessitats bàsiques de les persones en situació de pobresa, actuant de manera immediata i eficaç per pal·liar l'emergència social**.

Des d'aquesta visió realista, sense renunciar a **transformar les estructures socials, econòmiques i fiscals per** implantar i gestionar amb èxit la RB que volem, en la situació de crisi que estem vivint vetllarem perquè **l'Ingrés Mínim Vital** que el Govern espanyol ha començat a desplegar aquest mes de juny es faci **efectiu amb el màxim abast**. El procés vers la RB, iniciat en bona part de l'Estat espanyol amb les rendes autonòmiques, dona un pas més amb la implantació de l'IMV, per bé que tant la majoria de les primeres –inclosa al Renda Garantida de Ciutadania a Catalunya— com el nou ajut resulten **insuficients en quantia i cobertura**. Les entenem, doncs, com **la primera fase del rescat** i la reafirmació del **procés sense retorn vers la RB**.

2. PRINCIPIS A CONSIDERAR PER A UNA RENDA ESTATAL, AVUI

A continuació exposem les condicions que hauria de reunir la prestació estatal a dia d'avui, com a opció viable de manera immediata.

→ **ABAST**: tota la població en situació de pobresa, segons un criteri d'arrelament. Ha de reconèixer el **dret subjectiu a uns ingressos mínims de tota persona major d'edat que viu al país amb un mínim de 6 mesos d'arrelament, amb independència de la seva situació administrativa**. L'empadronament és una de les vies per demostrar aquest arrelament, però no pot ser l'únic mentre no es garanteixi el dret al padró de manera inclusiva, tal com estableix l'INE (sense necessitat d'acreditar un domicili fix).

→ **DESTINATARIS**: la prestació ha de ser **individual amb complements per menors a càrrec**, al marge de les condicions de la llar o unitat de convivència (sense limitacions en el nombre de persones perceptores que conviuen en un mateix habitatge).

→ **QUANTIA**: partint de la lògica que les persones perceptores han de rebre uns ingressos que els permetin sortir de la situació de pobresa, la **referència per fixar l'import ha de ser el llindar de risc de pobresa**, que equival al 60% de la mediana dels ingressos per unitat de consum de les llars a nivell nacional (8.871 euros anuals per a una llar d'una persona¹).

→ **COMPLEMENTARIETAT** amb altres ajuts: la prestació **s'ha de poder complementar amb altres ajuts** destinats a despeses específiques, com ara

¹ Enquesta de Condicions de Vida (INE), 2018

Per què un ingrés mínim vital quan cal una renda bàsica universal? REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA GARANTIA DE RENDES

l'habitatge o d'àmbit educatiu (beques d'estudis o menjador), i amb les d'altres nivells administratius (autonòmics o locals) quan aquestes siguin de quantia superior, fins arribar al topall que estableixin. Aquests ajuts no s'han d'incloure en el còmput d'ingressos de la persona a efectes de determinar si la seva renda se situa per sota del llindar de risc de pobresa.

→ **COMPATIBILITAT** amb rendes del treball: la prestació ha de ser **compatible amb possibles retribucions salarials** fins assolir l'equivalent al Salari Mínim Interprofessional (13.300 euros l'any), de manera que no suposi un desincentiu per a la cerca de feina i no s'interrompi automàticament quan la persona troba feina, deixant períodes sense ingressos en les trajectòries laborals intermitents.

→ **INCONDICIONALITAT**: la percepció **no ha d'estar condicionada a cap contraprestació** obligatòria per evitar mecanismes de control i vigilància que contribueixen a estigmatitzar les persones en situació de pobresa. Els programes d'**acompanyament i suport** que es porten a terme per millorar l'autonomia i corresponsabilitat de les persones en situació de vulnerabilitat, ajustats a les seves necessitats i a l'itinerari individual de cadascú, han de ser independents de la renda per assegurar que disposin d'uns ingressos.

→ **AGILITAT**: el procediment administratiu ha de ser **senzill i àgil**, evitant barreres dissuasòries o excloents i simplificant al màxim la gestió i tramitació de la renda. **La resposta a la sol·licitud s'ha de donar en el termini d'un mes** i el silenci administratiu s'interpretarà com a resposta positiva (aprovació). Davant la dificultat de verificar amb la rapidesa que es precisa les condicions particulars dels sol·licitants, inicialment ha de bastar una **declaració d'autorresponsabilitat** amb les dades personals i de situació econòmica, i posteriorment amb la Declaració de la Renda s'efectuarà la comprovació i regularització que correspongui. La simplificació i la flexibilitat en els requisits i en la tramitació són claus per a l'efectivitat de la prestació.

→ **COORDINACIÓ** administrativa: per garantir l'aplicació uniforme a tot el territori i evitar la burocràcia en el procediment, cal respectar el principi de subsidiarietat i **coordinar adequadament els diferents nivells administratius –local, autonòmic i estatal–**, amb reglaments clars, criteris unificats i protocols efectius.

3. ANÀLISI I VALORACIÓ DE L'INGRÉS MÍNIM VITAL

Des de la incertesa dels criteris d'aplicació del Reial Decret-Llei 20/2020 pel qual s'ha aprovat l'IMV, que s'hauran de concretar en el desenvolupament reglamentari de la norma, contrastem les seves característiques bàsiques amb els principis enunciats en l'apartat anterior i en fem una primera valoració.

INGRÉS MÍNIM VITAL | ABAST:

- Edat: dels 23 als 65 anys. Excepcions: 18-23 anys amb tres anys de vida independent i mínim un any de cotització a la Seguretat Social, i 18-23 anys o majors de 65 amb menors a càrrec (únics adults en la unitat de convivència).
- Residència legal i efectiva a Espanya de forma continuada durant l'any immediatament anterior.
- Vulnerabilitat econòmica acreditant patrimoni i nivell d'ingressos i rendes.

Per què un ingrés mínim vital quan cal una renda bàsica universal? REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA GARANTIA DE RENDES

L'abast de la prestació queda **molt limitat** pels requisits, nombros i restrictius, i el cost total previst de la mesura (3.000 milions d'euros) n'és un indicador.

Els joves de 18 a 23 anys l'haurien de rebre de manera generalitzada, però especialment urgent i amb tracte d'excepcionalitat si és necessari, en el cas dels **joves extutelats** per l'Administració que en complir la majoria d'edat han d'accelerar el camí vers l'emancipació. A Catalunya concretament, les limitacions dels ajuts i el suport als joves extutelats de fins a 21 anys i les freqüents anomalies pel que fa a la tramitació dels permisos de residència i treball (malgrat ser obligatòria mentre estan tutelats, sovint arriben a la majoria d'edat sense haver-los obtingut), fan que no reconèixer el seu dret a uns ingressos mínims els aboqui a l'exclusió i la més absoluta pobresa.

L'exigència de residència legal durant un any **exclou tota la població immigrant que no ha pogut regularitzar la seva situació administrativa** a causa d'una Llei d'estrangeria discriminatòria² que impedeix que milers de persones que viuen i treballen al país ho puguin fer amb dignitat, exercint els seus drets i deures com a ciutadanes. La vulneració del dret al padró per part de nombrosos ajuntaments agreuja la seva vulnerabilitat i les aboca a l'exclusió, invisibilitzades i sense accés ni tan sols als serveis socials.

Els **complexos requisits per acreditar la vulnerabilitat econòmica**, i en concret el límit patrimonial fixat per ser-ne beneficiari (tres vegades l'import anual de l'ajut, que pot significar uns 36.500 euros per unitat de convivència amb quatre menors, sense computar el primer habitatge), poden reduir enormement l'impacte de la mesura. En el context de crisi actual, en què milers de persones han perdut o han vist molt reduïts els seus ingressos a causa de l'impacte de la covid-19, excloure les persones amb cert patrimoni –difícil de transformar en recursos econòmics per fer front a les necessitats bàsiques o sobrevingudes— restarà eficaça a l'ajut.

IMV | DESTINATARIS:

- Es té en compte la unitat de convivència (UC): ha d'estar formada des de fa un any i es limita a dues UC per domicili.

La limitació en el nombre d'UC i el requisit que estigui formada des de fa un any no atenen a la realitat de la **difficultat d'accés a l'habitatge** i l'amuntegament (persones i famílies que viuen en habitatges amb habitacions rellogades), que comporten **precarietat i una gran inestabilitat**. Els motius són fonamentalment econòmics, però també de caire cultural i legal que afecten especialment les persones d'origen migrat. Excloure els qui conviuen en situació de major precarietat, que a més sovint veuen vulnerat el seu dret al padró en no poder acreditar un domicili fix, és injustificable i agreuja la seva vulnerabilitat.

² INSOCAT núm. 11 (ECAS), [Migracions i vulnerabilitat](#), 2020

Per què un ingrés mínim vital quan cal una renda bàsica universal? REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA GARANTIA DE RENDES

IMV | **QUANTIA:**

- Entre 462 i 1.015 euros mensuals en funció dels adults i menors de la unitat de convivència (mínim 5.538€/any, màxim 12.184€/any). Es pren com a referència l'import de la pensió no contributiva (PNC) de la Seguretat Social per a un adult sol i se sumen 139€/mes per persona addicional fins el màxim de 1.015€/mes.
- Les llars monoparentals reben un complement de 100€/mes.

L'IMV neix com una **pensió no contributiva (PNC) de la Seguretat Social** i pren com a referència l'import d'aquestes pensions, que tenen un **baix poder adquisitiu**. El 2014 van deixar d'actualitzar-se segons l'IPC per vincular-se a un Índex de Revalorització de les Pensions fixat pel Govern espanyol que fins el 2017 va ser el mínim possible (0,25%)³, de manera que **les pensions han perdut valor** durant anys. Des de 2018 s'han aplicat increments superiors (1,6%, fins i tot per sobre de l'IPC), però **els imports de les PNC continuen sent molt baixos**. En el cas de Catalunya, la RGC és superior (664€ mínim) però pren com a referència l'Indicador de Rendes de Suficiència (IRSC), que també està **per sota del llindar de la pobresa** (7.967,73€ IRSC anual vs 10.981,4€/any⁴) i no s'actualitza des de 2010. Això fa que **les quanties de les prestacions siguin insuficients** en tots dos casos (i en els de la majoria de rendes autonòmiques).

IMV | **COMPLEMENTARIETAT** amb altres ajuts:

- A efectes del còmput d'ingressos s'exceptuen "els salaris socials, rendes mínimes d'inserció o ajuts anàlegs d'assistència social concedits per les comunitats autònomes".
- Es computaran com a ingressos els regulars (no els ajuts puntuals i finalistes com les beques per comprar llibres, per exemple).
- És incompatible amb la prestació per fill a càrrec, que queda integrada a l'IMV.

Tenint en compte la baixa quantia de l'IMV i la complexitat dels requisits, **difícilment ampliarà l'abast o incrementarà el nivell d'ingressos que assoleixen avui les prestacions autonòmiques**, malgrat que en la majoria de casos són insuficients (a Catalunya la RGC és superior, si bé no arriba tampoc al llindar de la pobresa). A falta del reglament que desenvolupi la llei, l'IMV **no es pot complementar amb altres ajuts** que representin ingressos regulars, de manera que es pot dificultar la gestió i entorpir processos o instruments que contribueixen a l'autonomia i la millora de les condicions de vida de les persones vulnerables. **Caldrà vetllar perquè ningú vegi reduïts els seus ingressos** a causa d'incompatibilitats en els ajuts.

IMV | **COMPATIBILITAT** amb rendes del treball:

- Si no s'està treballant cal estar inscrit/a com a demandant de feina, i en cas de tenir ingressos salarials, aquests han de ser inferior a l'import d'IMV que pertocaria (en almenys 10 euros).

³ INSOCAT núm 8, [La crisi no s'acaba, la pobresa es cronifica](#) (2017)

⁴ [Idescat](#) (2018)

Per què un ingrés mínim vital quan cal una renda bàsica universal? REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA GARANTIA DE RENDES

L'IMV es pot complementar amb rendes del treball, però aquestes en cap cas permeten superar el límit fixat per la prestació; l'ajut només serviria per arribar a l'import de l'IMV en cas que treballant es guanyi menys. **No s'incentiva de manera expressa la cerca de feina**, ja que treballar no serveix per incrementar els ingressos que garanteix la prestació.

IMV | INCONDICIONALITAT:

- No comporta cap contraprestació específica més enllà de les obligacions administratives (presentar documentació i proporcionar informació), si bé la llei preveu la promoció de la inclusió social i laboral de les persones perceptores.

A banda de la **incongruència d'exigir un any com a mínim de cotització** a la Seguretat Social tractant-se d'una prestació no contributiva, la qual cosa limita molt l'accés dels joves a l'ajut (la taxa d'atur s'acosta al 33% entre els menors de 25 anys segons dades d'Eurostat), **caldrà veure com es concreta la previsió de seguiment** de les persones beneficiàries que l'Estat traspasa a altres nivells administratius.

IMV | AGILITAT:

- Termini de resposta: 3 mesos. El silenci administratiu es considera denegació.
- Documentació a aportar: cal acreditar l'edat i la residència legal a Espanya (mínim un any). La comprovació dels requisits de renda i patrimoni* la fa la Seguretat Social amb dades de l'Agència Tributària, i es realitza un 'test de riquesa'.
- Tramitació: inicialment només es pot fer per via telemàtica.

* Ingressos totals de l'any anterior almenys 10€ inferiors a l'IMV anual, patrimoni màxim restant deutes i habitatge habitual 16.614€/any per un adult sol, fins a 43.196€/any en funció de la composició de la llar.

El termini de resposta i el fet de considerar el silenci administratiu com una denegació **no respon al plantejament oficial de pal·liar de manera immediata l'impacte de la covid-19**. La implantació d'un ingrés mínim vital ja formava part del programa de Govern per aquest mandat i l'acceleració de la seva posada en marxa com a mesura d'urgència per fer front a la crisi social derivada de la pandèmia queda qüestionada per aquesta demora. A una part dels beneficiaris (unes 255.000 persones del total de 850.000 que es preveu que la rebran) se'ls ha reconegut d'ofici, però al gruix de les sol·licituds no se'ls garanteix la celeritat necessària i el fet que inicialment **la presentació hagués de ser per via telemàtica va ser un greu escull** tenint en compte precisament la situació dels qui l'han de demanar.

En els casos de **vulnerabilitat econòmica produïda el 2020** es preveu que es pugui sol·licitar l'ajut acreditant de manera alternativa la situació sobrevinguda (ja que les dades de 2019 que es prenen com a referència no reflectirien la situació real), però les imprecisions –en relació als que han cobrat prestació d'atur, per exemple, malgrat l'hagin esgotat i s'hagin quedat sense ingressos— generen molts dubtes sobre **situacions específiques que podrien quedar excloses**. A falta que el reglament aclareixi i detalli l'aplicació dels criteris generals, més endavant detallem alguns dels perfils que detectem que podrien quedar fora.

IMV | **COORDINACIÓ:**

- El Decret llei preveu la participació dels ajuntaments, i concretament dels Serveis Socials, en l'atenció a la ciutadania, i amb les comunitats autònomes serà imprescindible la coordinació pel que fa a la complementarietat de les prestacions, però la concreció resta pendent en tots dos casos del desenvolupament reglamentari.
- La inclusió sociolaboral dels beneficiaris anirà a càrrec de les administracions autonòmiques i locals, amb la col·laboració de les entitats del tercer sector que en bona part assumeixen aquesta funció, sense que s'hagi detallat de moment com s'articularà i finançarà.

El Decret llei apel·la als ens locals com a agents de difusió, orientació i informació, així com per a bona part del procés administratiu per obtenir la prestació, però no s'han concretat els protocols de coordinació ni les partides per al finançament de les tasques que corresponguin.

Una primera valoració

El contrast entre la prestació que caldria en aquests moments per afrontar la situació d'emergència social que patim –descrita en el segon apartat d'aquest document— i els plantejaments de l'ingrés mínim vital evidencia que estem davant un **petit pas per assegurar uns ingressos mínims a la població més vulnerable**, però no davant la solució, ni tan sols d'aquesta pobresa més acusada. Segons les primeres informacions (de finals de juny) dels pagaments de l'IMV a les persones a qui se'ls ha reconegut d'ofici (llars que ja rebien la prestació per fill a càrrec), l'estan rebent més de **74.000 famílies a l'Estat espanyol** (de les quals 6.140 a Catalunya) amb una **mitjana de 430 euros per llar**. En els deu primers dies de recepció de sol·licituds de la nova prestació, la Seguretat Social n'ha rebut 344.585 (de les quals 48.402 a Catalunya), de manera que tenint en compte que la taxa de pobresa o exclusió (ARPE) és del 26,1% a l'Estat espanyol⁵ (12,3 milions de persones) i del 23,8% a Catalunya⁶, si s'aprovessin totes estariem parlant d'una **cobertura inferior al 3% del total de persones en situació de necessitat**. La previsió del Govern d'arribar **amb la plena implantació de l'IMV a 850.000 persones representaria un 7% del total de pobres** segons xifres anteriors a l'impacte de la covid-19 (9.950.000 persones el 2018⁷, un 21,5% de la població). Segons un informe d'Oxfam Intermón⁸ en base a les previsions econòmiques arran de la crisi actual, **el nombre de pobres es podria incrementar en 700.000 persones** a l'Estat espanyol, la qual cosa reduiria encara més la taxa de cobertura.

Celebrem qualsevol increment de l'import que ja rebien les llars beneficiàries d'ajuts o millora en les condicions de vida de les noves perceptores, però detectem diversos **col·lectius i perfils que en poden quedar exclosos:**

⁵ [9º Informe AROPE](#) (EAPN), 2019

⁶ INSOCAT núm. 10 (ECAS), [Treball precari, habitatge privatiu i manca d'inversió social](#), 2019

⁷ [Expansión / Datosmacro.com](#)

⁸ [Una reconstrucción justa y necesaria es posible](#) (Oxfam Intermón), 2020

Per què un ingrés mínim vital quan cal una renda bàsica universal? REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA GARANTIA DE RENDES

- Persones immigrades en situació administrativa irregular
- Joves de 18 a 22 anys, amb menció especial dels extutelats per l'elevat risc de pobresa i exclusió a què es veuen abocats
- Persones i famílies que conviuen en domicilis on hi ha més de dues unitats de convivència
- Persones que no consten com a demandants d'ocupació per diverses circumstàncies, com ara patir una malaltia crònica
- Persones que viuen en recursos residencials amb finançament públic
- Persones que han esgotat la prestació d'atur i l'any anterior van tenir uns ingressos superiors al límit fixat
- Persones sense llar a les quals es nega el dret al padró
- Persones que han estat a la presó i no poden acreditar els requisits amb la continuïtat requerida (residència, ingressos, cotització, vida independent-..)

A l'espera del reglament que desenvolupi els criteris d'aplicació de l'IMV, les imprecisions i els buits a què pot donar peu el Decret llei fan témer una **eficàcia força limitada** de la prestació per les quanties insuficients, la complexitat dels requisits i el volum de població que en pot quedar exclosa.

4. CONCLUSIONS: PREOCUPACIONS I PROPOSTES

Davant la constatació que la renda bàsica universal que volem requereix **canvis estructurals en el sistema fiscal i administratiu**, entre altres, que no es poden fer de manera immediata, assumim que es comenci per un ajut més modest i limitat, destinat prioritàriament a les persones en situació de major precarietat i vulnerabilitat.

Per acabar, si més no, amb la pobresa monetària, cal una renda que pugui rebre tota la població en situació de pobresa **a partir dels 18 anys** amb un mínim d'arrelament al país de sis mesos; **individual** (sense restriccions pel tipus de llar o convivència) i **incondicional** (sense contraprestacions obligatòries); que assegurí els **ingressos suficients per sortir de la pobresa** (quantia superior al llindar de la pobresa); que es pugui **complementar amb altres ajuts i amb ingressos salarials**; i a la qual s'accedeixi de manera simple i àgil.

Aquesta renda hauria de **pal·liar la situació d'emergència actual com a 'fase de rescat' en el procés cap a una renda bàsica** capaç d'acabar amb la pobresa en totes les seves dimensions, trencar amb l'estigma associat a la manca de recursos econòmics i proporcionar un mínim de seguretat i estabilitat perquè cadascú projecti amb autonomia el seu itinerari vital.

Per tal de fer viable aquesta renda bàsica, el **replantejament econòmic per aconseguir els recursos necessaris** ha d'abordar dues vies principals:

- **L'estalvi en el sistema de protecció social** amb l'eliminació de prestacions seguint **criteris de racionalització** que evitarien duplicitats, millorarien la gestió i simplificarien els processos administratius (benefici per a

l'Administració i per a les persones perceptores en termes d'import total rebut).

- **L'increment dels ingressos per la via fiscal**, que es produiria gràcies a diverses fonts: a) major control de l'evasió i l'elusió fiscal; b) eliminació de nombroses exempcions a les grans empreses, societats o corporacions; c) augment de les cotitzacions per la regularització de bona part de la població treballadora que avui es veu abocada a l'economia informal o submergida; d) creació de noves figures impositives sobre alguns productes o activitats; i e) una major pressió sobre aquells que més tenen.

Davant les nombroses incògnites sobre com s'aplicarà i gestionarà l'IMV, subratllem la **importància de la coordinació entre els diferents nivells administratius per assegurar la coherència i evitar qualsevol perjudici** en les persones perceptores. A més, cal preveure també el finançament dels ens locals, que hauran d'assumir bona part de l'atenció i avui es troben ja col·lapsats, amb una insuficiència de recursos que es va fer especialment evident als Serveis Socials arran de la crisi financera de 2008.

La **simplificació i harmonització del conjunt de prestacions** existents és una assignatura pendent per evitar duplicitats i costos innecessaris, així com buits que poden deixar les persones sense cap dels ajuts possibles. És urgent la implantació d'un **sistema únic d'accés al sistema de protecció** que simplifiqui els tràmits i els circuits, acabi amb la burocràcia i no agreugi l'estigma i la culpabilització dels sol·licitants.

Quant a la RB definitiva que caldrà implantar, cal seguir l'avaluació de les diverses experiències que s'estan duent a terme arreu del món per conèixer l'impacte i les implicacions del model. La necessitat d'un **nou pacte social que pugui fer front als nombrosos reptes** que afrontem –desigualtats socials, canvi climàtic i crisi ecològica, impacte de les tecnologies i la societat del coneixement en el món del treball i l'ocupació...— s'ha fet més evident arran de l'emergència pel coronavirus i **les polítiques de garantia de rendes són un element clau** en l'escenari actual. La consciència de comunitat global i la cerca d'un major **equilibri social i ecològic que permeti la sostenibilitat de la vida humana passa necessàriament per la construcció d'una societat més justa i cohesionada**, respectuosa amb les persones i capaç de garantir no només els drets més bàsics i fonamentals, sinó també una millor qualitat de vida i un major benestar per a tota la població.